

Anti-Pest Protocol Wereldkidz

Wij willen alle leerlingen een veilig pedagogisch klimaat bieden, waarin zij zich harmonieus en op een prettige en positieve wijze kunnen ontwikkelen. Hieronder leest u het pestprotocol omdat pesten helaas overal gebeurt. Scholen die ontkennen dat pesten op hun school plaatsvindt zijn ongeloofwaardig en nemen het pestgedrag niet serieus. Het is belangrijk om een duidelijk en helder beleid te hebben waar alle betrokkenen op kunnen terugvallen in voorkomende gevallen. Dit protocol geeft vorm in het bevorderen van een goed pedagogisch klimaat in de groepen en op school. Soms gebeurt dat met een methode voor sociaal-emotionele vorming. Ook zijn er scholen die in hun dagelijkse praktijk voortdurend aandacht schenken aan een goed pedagogisch klimaat zonder dat ze daarvoor een methode gebruiken. Sommige scholen schenken in periodes bijzondere aandacht aan het scheppen van een goed leefklimaat. In dit plan is de hoofgedachte dat alle betrokkenen hun verantwoordelijkheid nemen. (Ouders, kinderen (de gepeste, de pesters, de meelopers) en het schoolteam. Waar het in het tegengaan van pesten uiteindelijk allemaal om draait, is het veranderen van de houding en gedrag van de leerlingen.

1. De taak van de schoolleiding

Bewustwording. De schoolleiding moet doordrongen zijn van de ernst van de problematiek. Op elke school wordt gepest. Men realiseert zich dat er wat aan gedaan moet worden. De aanpak staat niet op zichzelf, maar moet onderdeel zijn van schoolbeleid als onderdeel van een goed pedagogisch klimaat.

Stellingname.

De schoolleiding geeft naar buiten toe, zowel naar leerkrachten, naar leerlingen als naar ouders aan dat pesten niet toelaatbaar is. Slachtoffers weten dat "de school" aan hun kant staat; pesters en leerlingen, die pesters kunnen worden, weten dat er op ze gelet wordt.

Maatregelen.

De schoolleiding zorgt ervoor dat er een plan van aanpak is om pestgedrag aan te pakken, zorgt dat iedereen op de hoogte is van het plan van aanpak en zorgt dat alle geledingen de aanpak ondersteunen. De schoolleiding neemt concrete maatregelen, die niet na een tijdje ophouden, maar blijven voortduren. Maatregelen die zijn gericht op het regelen en ondersteunen van het bestrijden van pesten (bestrijdingsmaatregelen) en maatregelen die vangnetten voor slachtoffers in het leven roepen (vangnetmaatregelen). Iedere school heeft een anti-pest coördinator.

Bestrijding van pesten ondersteunen. Er wordt een plan van aanpak gemaakt hoe men om moet gaan met pestproblemen. Leerkrachten worden gestimuleerd en krijgen de gelegenheid om een cursus te volgen om pesten effectiever te hanteren. De omgeving wordt zo mogelijk aangepast om pesten te voorkomen. (extra pleinwacht, vergroten schoolplein, pauzetijden veranderen.) Scholen werken structureel aan het ontwikkelen van sociale vaardigheden en wachten niet af.

2. De taak van de leerkracht:

Bewustwording. Wat geldt voor de schoolleiding geldt ook voor de leerkracht. De leerkracht moet gespitst zijn op signalen die de kant van pesten op kunnen gaan en reageren daar adequaat op.

Stellingname. De groepsleerkracht maakt naar de leerlingen toe duidelijk dat pesten ontoelaatbaar is. Slachtoffers weten dat "de leerkracht" aan hun kant staat; pesters en leerlingen, die pesters kunnen worden weten dat er op ze gelet wordt.

Maatregelen. Er zijn geen vaste klip en klare maatregelen die overal en altijd werken. Elke klas, elke leerkracht en elke situatie is verschillend. Wel is een aantal maatregelen te noemen waaruit de leerkracht kan putten bij de bestrijding van pestgedrag. We kennen de preventieve maatregelen om pesten te voorkomen, we kennen de curatieve maatregelen om reeds plaatsvindende pestpraktijken een halt toe te roepen.

Voorkomen van pesten.

We maken de leerlingen weerbaar en leren ze op school hoe ze moeten handelen in peestsituaties. School- en groepsregels afspreken en erop toe zien dat deze nageleefd worden. Agressie en geweld kanaliseren door in gesprek te gaan en/of afleiding te bieden. Leerlingen eigen verantwoordelijkheid te geven en creatief om te leren gaan met schoolfrustraties. Zelf het goede voorbeeld te geven.

3. Bestrijden van pesten.

Er zijn twee soorten maatregelen om het pesten te bestrijden te weten: confronterende maatregelen en niet-confronterende maatregelen. Confronterende maatregelen houden in dat de groep openlijk en direct wordt aangesproken op de pesterijen. Bijvoorbeeld door van het pesten een lesthema te maken, hulp bieden aan de slachtoffers of door te verwijzen, gesprekken aan te gaan met de pesters en hun ouders, de gepeste en zijn/haar ouders en de rest van de groep en eventueel hun ouders. Niet confronterende maatregelen houden in dat het pestprobleem in de groep via een indirecte manier bespreekbaar wordt gemaakt door het onderwerp pesten aan te bieden via onderwerpen als machtsmisbruik of oorlog en vrede. Daarnaast moet hulp geboden worden aan het slachtoffer en de pester. Niet confronterende maatregelen worden toegepast bijvoorbeeld bij het vermoeden van pestgedrag.

4. Vast aanspreekpunt – Anti-pest coördinator / Vertrouwenspersoon

We doen als school een krachtige poging om het pesten tegen te gaan, dan nog kan pesten de kop op steken. In dat geval is het belangrijk dat het slachtoffer altijd bij de anti-pest coördinator kan aankloppen voor hulp. De anti-pest coördinator is een teamlid (liefst een man en een vrouw). Leerlingen, ouders en school zijn op de hoogte wie dit teamlid is en wat de taak van de anti-pest coördinator is. De (of een van de) anti-pest coördinator is dagelijks op school en geeft de volgende begeleiding aan de leerlingen:

- Medeleven tonen, luisteren en vragen; hoe en door wie wordt er gepest. Verslaglegging van bovenstaande feiten.
- Nagaan hoe de leerling zelf reageert, wat doet hij/zij voor tijdens en na het pesten.
- Zoeken en oefenen van een andere reactie.
- Nagaan welke oplossing de leerling zelf wil.
- Sterke kanten van de leerling benadrukken.
- Belonen als de leerling zich anders opstelt.
- Praten met de ouders van de gepeste leerling.
- Het gepeste kind wordt niet over beschermend, maar houdt zelf de regie in handen. Het kind juist in een uitzonderingspositie waardoor het pesten zelfs nog toe kan nemen.
- Het geven van tips en adviezen aan kinderen.

Daarnaast kunnen kinderen en ouders zich wenden tot een vertrouwenspersonen (intern en extern). Deze worden aangesteld door resp. het bevoegd gezag en de schoolleiding, dit staat gepubliceerd in de schoolgids. Voldoen de contacten met de anti-pest coördinator en/of vertrouwenspersonen niet, dan is er de mogelijkheid een klachtenprocedure in werking te stellen. Klachtencommissie en klachtenprocedure wordt ingesteld door het bevoegd gezag van de school. Adres staat in de schoolgids, de

procedure is op aanvraag verkrijgbaar.

5. Plan van aanpak als pesten geconstateerd wordt.

Wanneer we pestgedrag vermoeden, treedt degene die dit signaleert onmiddellijk in actie. In overleg met de schooldirectie wordt een vervolgroute uitgestippeld. In deze vervolgroute volgen we een meersporige aanpak waarin we onderscheid maken in activiteiten gericht op: - de pester; - het gepeste kind; - de ouders; - de meelopers; - het schoolteam.

Bij twijfel over de vraag of er sprake is van pesten, vindt altijd een nader onderzoek plaats. Wordt tot onderzoek overgegaan, dan zullen ouders van het vermoedelijke gepeste kind en de vermoedelijke pester als eersten en afzonderlijk worden betrokken bij het onderzoek en de vervolgactiviteiten.

Wanneer er sprake kan zijn van pesten, wordt met de mogelijke pester(s) een confronterend gesprek aangegaan. Duidelijk wordt gemaakt welk gedrag niet wordt geaccepteerd. De pester komt voorlopig “onder curatele”; zijn bewegingsvrijheid ten opzichte van het gepeste kind wordt ingeperkt. Deze maatregel is van kracht tot zekerheid over de feitelijke gebeurtenissen is verkregen. Wanneer meer duidelijkheid over de feitelijke gang van zaken bestaat kan als reactie op pestgedrag een sanctionering volgen. De dader doorloopt tevens een, op zijn persoonlijke ontwikkeling gericht, traject.

Het gepeste kind kan rekenen op hulp van de leerkracht, gericht op weerbaarheid en zelfvertrouwen. Nagegaan zal worden wat dient te gebeuren om zo snel mogelijk een veilige omgeving te realiseren. In een volgend stadium zal worden bekeken of met het gepeste kind het doorlopen van een meer op eigen persoonsontwikkeling gericht traject gewenst is.

De meelopers worden gehoord wanneer nader onderzoek gewenst is. Ook zij worden in voorkomende gevallen op een confronterende wijze aangesproken. In tweede instantie kan worden besloten tot sanctionering en/of vervolgtraject.

In het plan van aanpak worden altijd afspraken gemaakt tussen de groepsleerkrachten in de school. Middels deze afspraken wordt gezorgd dat, bij het toezicht tijdens de lessen, bij het buitenspelen en dergelijke, sprake is van een consequente aanpak.

Alle geledingen, zoals: medezeggenschapsraad, team en directie stemmen in met het bovenstaande beleid en het plan van aanpak.

6. Omgangsregels.

Naast de schoolregels over het gebruik van het gebouw en het gedrag en de afspraken rond het gebouw, maken de leerkrachten en leerlingen aan het begin van het schooljaar groepsregels. Samen zullen zij deze regels evalueren en mogelijk bijstellen.